

Τ' ΑΠΟΚΡΥΦΑ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΤΡΕΛΛΕΣ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΡΕΚΟΡ!...

Το πάθος των ρεκόρ. Η απάτη του αεροπόρου Καλλιζώ. Το ψεύτικο και το αληθινό βαρόμετρο. Η συνωμοσία του ποδηλατιστού Βάν Κέμπεν. Η «παγίδες» στους 'Ολυμπιακούς αγώνες. Τα περίφημα «τεχνάσματα» του Πωλαίν, κλπ. κλπ.

Το τρελλό πάθος των ρεκόρ που έχει φτάσει σ' ένα σημείο παροξυσμού στην εποχή μας έχει μία ιστορία από τις πιο παράξενες και τις πιο συναρπαστικές, γιατί είναι αναρίθμητοι εκείνοι που θέλησαν με μία απάτη, μ' ένα «τεχνάσμα» να ξεγελάσουν τους άλλους, για να παρουσιαστούν ότι κατέρριψαν ένα ρεκόρ ή νίκησαν θριαμβευτικά σ' ένα αθλητικό αγώνισμα.

Έδω και λίγα χρόνια, παραδείγματος χάριν, ο Γάλλος αεροπόρος Καλλιζώ κατώρθωσε να ξεγελάσει τους ειδικούς και να παρουσιασθή ότι είχε καταρρίψει το παγκόσμιο ρεκόρ του ύψους. Όταν κατέβηκε λοιπόν από τα σύννεφα, έδειξε σ' όλους τον βαρογράφο του αεροπλάνου του, δηλαδή το μηχανήμα που μετράει το ύψος και ζήτησε να του αναγνωρισθῆ επίσημως το ρεκόρ του. Κάποιος όμως που ήξερε ότι ο Καλλιζώ δεν ήταν υπόδειγμα ειλικρινούς ανθρώπου, είχε την έμπνευση να ψάξη στην ούρα του αεροπλάνου του και δεν άργησε να βρῆ τότε έναν άλλο βαρογράφο, που έδειχνε το αληθινό ύψος που πού είχε φθάσει ο Καλλιζώ. Είχε συμβῆ δηλαδή το εξής: 'Ο υποπτος αεροπόρος είχε ετοιμάσει εκ των προτέρων τον πρώτο βαρογράφο, ο οποίος έδειχνε ένα ύψος ρεκόρ. Πριν προσγειωθῆ λοιπόν, πέταξε μεσα στην ούρα του αεροπλάνου του τον αληθινό βαρογράφο κ' έβαλε στην θέση του τον ψεύτικο. 'Ο Καλλιζώ, όταν είδε πως δεν μπορεί πειά να κρυφτῆ, ώμολόγησε κυνικά τα πάντα την απάτη του.

Εκτός όμως από αυτούς τους παθολογικούς λάτρεις του ρεκόρ έχουμε κ' εκείνους που οργανώνουν δλόκληρες συνωμοσίες για να θριαμβεύουν σ' ένα αγώνισμα και να μοιραστούν από κοινού τα κέρδη. Ένα τέτοιο σκάνδαλο συνέβη πρό τριετίας στους ποδηλατικούς αγώνες των ξη ημερών του Βερολίνου. Πολλοί από τους αθλητάς τιμωρήθηκαν αύστηρά και διαγράφηκαν από τα αθλητικά σωματεία. 'Ο Βάν Κέμπεν μάλιστα που ανέκαλύφθη ότι ήταν ο διοργανωτής της συνωμοσίας, απέκλεισθη διά παντός από τους ποδηλατικούς αγώνες. 'Ο Ρίκλι, ο Έλμερ, ο Κρόσσελ, ο Τίς κ' ο Ρίγκερ, απέκλεισθησαν για ένα χρόνο από τους ίδιους αγώνες.

Η αίτια δὲ εἶνε ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ κύριοι συμφώνησαν νὰ δώσουν στοὺς ἀγῶνες ἕνα ἀποτέλεσμα καθωρισμένο ἀπὸ πρῶτα κ' ἔτσι νὰ μοιράσουν τὰ κέρδη ἐξ ἴσου, δίχως μεγάλον κόπο. Μὰ γιὰ κακὴ τους τύχη, τὸ συμφωνητικὸ αὐτὸ ἀνεκαλύφθη ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸ μιᾶς ἀντιπάλου ὀμάδος κ' ἔτσι οἱ Γερμανοὶ συνωμότες ἔχασαν τὸ παιγνίδι...

* * *

Πολλὲς φορές ὡστόσο, οἱ λάτραι τοῦ ρεκόρ, ἀντὶ νὰ καταφεύγουν σὲ συνωμοσίες ἢ ἀπάτες ἐξασκοῦν μιὰ ψυχολογικὴ ἐπίδρασι καθαρῶς «δολοφονικὴ» ἐπάνω στοὺς ἀντιπάλους τους. Μὲ ἄλλα λόγια τοὺς κάνουν νὰ χάσουν τὸ ἠθικὸ τους.

Στοὺς 'Ολυμπιακοὺς ἀγῶνες τῆς Στοκχόλμης τοῦ 1912, στὸν «τελικὸ» τοῦ ἄλματος εἰς ὕψος, τρεῖς Ἀμερικανοὶ ἀθληταί, ὁ Τζέρεϋ, ὁ Κάμπελ κ' ὁ Σμίθ, κατάλαβαν πὼς ὁ Γερμανὸς ἀντιπάλός τους, Χάνς Ράτμαν θὰ ἐκέρδιζε τὸ ἀγώνισμα καὶ γιὰ νὰ τὸν ἐξουδετερώσουν ἀρχισαν τὶς ἐπιθέσεις τους γιὰ νὰ τὸν κάνουν νὰ χάσῃ τὸ ἠθικὸ του.

— Βλᾶκα! Μὰ δὲν βλέπεις πὼς δὲν μπορεῖς νὰ πηδήσῃς τόσο ψηλά; τοῦ φώναζε ἕνας.

— Πρόσεχε! Θὰ σπάσῃς τὴ σπονδυλικὴ σου στήλη! τοῦ φώναζε ὁ ἄλλος.

— Πῆρες κακὴ ἐκκίνηση καὶ δὲν θὰ μπορέσῃς νὰ πηδήσῃς! τοῦ ἔλεγε ὁ ἄλλος.

Στὴν ἀρχή, ὁ Ράτμαν δὲν ἔδινε καμμιά προσοχὴ στὰ πειράγματά τους. Ἐπειτα, δίχως νὰ τὸ θέλῃ, ἀρχισε νὰ «δηλητη-

ριάζεται» καὶ σὸ τέλος ἔχασε τελείως τὸ ἠθικὸ του κ' ἀναγκάσθηκε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν ἀγῶνα.

'Ο πρωταθλητὴς τῆς Γερμανίας στοὺς ποδηλατικοὺς ἀγῶνες Χάρρυ Μάγιερ εἶχε τὴ συνήθεια νὰ κάνῃ μιὰ ἔνεσι μορφίνης, πρὶν ἀπὸ τὴν ἐκκίνηση. Αὐτὴ ἡ τεχνητὴ τόνωσις τοῦ ὀργανισμοῦ, ἔκανε τὰ μάτια του νὰ λάμπουν παράξενα καὶ τὰ χέρια του νὰ ἰδρώνουν. 'Ο Γάλλος ἀντίπαλός του Πωλαίν ἤξερε αὐτὸ τὸ μυστικὸ του καὶ γιὰ νὰ τὸν ἐξουδετερώσῃ κατέφευγε σὸ ἐξῆς τεχνάσμα:

Πρὶν ἀπὸ τὴν ἐκκίνηση, κῦτταζε στὰ μάτια τὸν Μάγιερ καὶ κατόπιν τοῦ ἔσφιγγε τὸ χέρι. Ἄν τὸ χέρι ἦταν ἰδρωμένο καὶ τὰ μάτια ἔλαμπαν, ὁ Μάγιερ εἶχε κάνει πάλι μιὰ ἔνεσι μορφίνης. Γιὰ νὰ τὸν ἐξουδετερώσῃ λοιπόν, τὴν ὥρα τῆς ἐκκινήσεως ἔλεγε πὼς εἶχε ξεφουσκώσει ξαφνικὰ ἕνα λάστιχο τοῦ ποδηλάτου του. Ἐτσι ἡ ἐκκίνησης ἀνεβάλλετο ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας. Σ' αὐτὸ ὅμως τὸ μεταξύ περνοῦσε ἡ ἔξαψις τοῦ Μάγιερ καὶ ὁ δυστυχὴς ἀναγκαστόταν νὰ λάθῃ μέρος στοὺς ἀγῶνες τελείως ἐξαντλημένος ἀπὸ τὴν μορφίνη. Περιττὸ εἶνε τώρα ν' ἀναφέρῃ κανεὶς ὅτι ὁ Πωλαίν ἀνεκρῦσσετο πάντα νικητὴς.

Μιὰ ἄλλη πάλι φορὰ, ὁ ἴδιος ὁ Πωλαίν, γιὰ νὰ ἐξουδετερώσῃ τοὺς ἀντιπάλους του, τοὺς ἔστησε τὴν ἐξῆς παγίδα: Συνεννοήθηκε μὲ τὸν προπονητὴ του νὰ κάνῃ αὐτὸς τὸν κοιμισμένο κ' ἔτσι τὴν ὥρα ποὺ θὰ περνοῦσαν οἱ ποδηλάτες ἀπὸ μπροστά του, νὰ ξυπνήσῃ ξαφνικὰ χάρις σὲ μιὰ ἀπρόοπτη ψυχρολουσία: ὁ βοηθὸς του θὰ τοῦ ἀδειάζε σὸ πρόσωπο ἕνα κουβά με κρῦο νερό!...

'Ο Πωλαίν λοιπόν εἰδοποίησε τοὺς συναδέλφους του νὰ προσέξουν τί θὰ πάθαινε τάχα ὁ προπονητὴς του κ' ἀλήθεια, ὅταν ἐκείνοι περνοῦσαν ἀπὸ μπροστά του, αὐτὸς δέχθηκε στὰ μούτρα ἕνα κουβά νερό. Οἱ ποδηλάτες ξέσπασαν ἀμέσως σὲ ἠχηρὰ γέλια κ' ὅπως ἦταν φυσικὸ χαλάρωσαν λίγο τὴν ἔντασι τῆς ταχύτητός τους. Αὐτὸ ἀκριβὸς ἤθελε ὁ Πωλαίν. Κ' ἔτσι ἐπωφελοῦμενος ἀπὸ τὰ γέλια τους, τοὺς προσπέρασε πενήντα δλόκληρα μέτρα!

* * *

Μὰ ἡ πιὸ σατανικὴ παγίδα ἀπ' ὅλες ἦταν ἐκείνη ποὺ ἔστησε ὁ Ἀμερικανὸς πυγμάχος Τζὼν Ἐρκινς, στὸν ἀντίπαλό του, τὸν Ἄγγλο Ἐντουαρντ Κρός, γιὰ νὰ τὸν κάνῃ νὰ χάσῃ τὸ ἠθικὸ του πάνω σὲ ρίνγκ. Τί σοφίστηκε λοιπόν;

Ἀπλούστατα μιὰ ἀπαγωγή. Τὸ θράδυ τοῦ «μάτς» συνεννοήθηκε μὲ τὸν προπονητὴ του κ' ἕνα φίλο του ν' ἀπαγάγῃ, οὔτε λίγο, οὔτε πολὺ τὴν ἀρραβωνιαστικιά τοῦ ἀντιπάλου του. Κι' ἀλήθεια, ὁ προπονητὴς του καὶ ὁ φίλος του ἔφθασαν ξαφνικὰ μπροστὰ σὸ ἐξοχικὸ σπίτι ποὺ ἔμενε ἡ ἀρραβωνιαστικιά τοῦ Κρός καὶ καθὼς ἐκείνη στεκόταν σὸ παράθυρο, τῆς φώναξαν ὅτι τὴν ἤθελε σὸ «μάτς» ὁ Ἐντουαρντ Κρός.

Ἡ ἀρραβωνιαστικιά τοῦ πυγμάχου πίστεψε στὰ λόγια τους καὶ τοὺς ἄφησε νὰ τὴν ὀδηγήσουν σὸ «μάτς». Ἐκείνοι ὅμως τὴν φυλάκισαν σ' ἕνα σπίτι καὶ μὲ τὴν ἀπειλὴ τοῦ περιστρόφου, τὴν ὑπεχρέωσαν νὰ γράψῃ ἕνα γράμμα στὸν Κρός καὶ νὰ τοῦ ἐξηγήῃ ὅτι εἶχε πέσει θῦμα γκάγκστερς, οἱ ὁποῖοι γιὰ νὰ τὴν ἀφήσουν ἐλεύθερη, ἤθελαν 15 χιλιάδες δολλάρια. Αὐτὸ τὸ γράμμα ἔσπευσε ἀμέσως νὰ τὸ παραδώσῃ στὸν Ἐρκινς ἕνας ἀπὸ τοὺς συνενόχους του κ' ἐκεῖνος, ἀφοῦ τὸ διάβασε κ' ἐύχαριστήμενος ἀπὸ τὴν ἐπιτυχία τοῦ «κόλπου» του, τὸ ἔστειλε μ' ἕνα χαμῖνι στὸν Κρός λίγο πρὶν ἀρχίσῃ τὸ μάτς.

'Ο Ἄγγλος πυγμάχος ποὺ ἐλάτρευε τὴν ὡμορφὴ ἀρραβωνιαστικιά του, ἀπόμεινε κατάπληκτος ἀπὸ αὐτὴν τὴν ξαφνικὴ συμφορὰ καὶ φυσικὰ ἔχασε ἀμέσως τὴ «φόρμα» του καὶ τὸ ἠθικὸ του. Ὡστόσο ἔπρεπε μὲ κάθε τρόπο νὰ λάθῃ μέρος σὸ μάτς. (Συνέχεια στὴ σελίδα 45)

Ἡ ἀρραβωνιαστικιά τοῦ πυγμάχου Κρός πίστεψε στὰ λόγια τους...

ΤΡΕΛΛΕΣ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΡΕΚΟΡ !..

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 23)

γιατί ἄλλοιῶς θὰ ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ πληρώσῃ μιὰ κολοσσιαία χρηματικὴ ρήτρα, πολὺ πρὸς μεγάλη ἀπὸ τὰ λύτρα ποὺ τοῦ ζητοῦσαν οἱ... γκάγκστερς γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς ἀρραβωνιαστικιάς του. Ἐλαβε λοιπὸν μέρος στὴν πυγμαχία καὶ ὅπως ἦταν ἐπόμενο, νικήθηκε στὸν τέταρτο γύρο ἀπὸ τὸν ἀντίπαλο του. Μπορεῖτε ὅμως νὰ φαντασθῆτε τὴν ἐκπληξί του, ὅταν κατεβαίνοντας ἀπὸ τὸ «ρίνγκ» βρέθηκε μπροστὰ στὴν ἀρραβωνιαστικιά του! Τί εἶχε συμβῆ λοιπὸν; Ἐπρόκειτο ἄρα γε γιὰ καμμιὰ φάρσα; Κάθε ἄλλο! Ἡ ἀρραβωνιαστικιά του ἀπλούστατα εἶχε κατορθώσει νὰ δραπετεύσῃ... Μὲ ἄλλα λόγια οἱ ἴδιοι οἱ σενιόχοι τοῦ Ἔρκινς, ὅταν ἐθεώρησαν ὅτι εἶχε ἔρθει ἡ κατάλληλη στιγμή, τὴν εἶχαν ἐγκαταλείψει μόνη ἀκριβῶς γιὰ νὰ δραπετεύσῃ!...

Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο εἶχαν τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ δὲν θὰ εἶχε συνέπειες κί' ὅτι τὸ κόλπο τους θὰ παρέμενε ἀνεξιχνίαστο. Μὰ εἶχαν λογαριάσει χωρὶς τὸ πείσμα τοῦ Ἄγγλου κρός. Ὁ ἄτυχος πυγμαχὸς κατάρθωσε ν' ἀνακαλύψῃ, ὕστερ' ἀπὸ μακροχρόνιες ἔρευνες ἐκεῖνους ποὺ εἶχαν ἀπαγάγει τὴν ἀρραβωνιαστικιά του καὶ ν' ἀποκαλύψῃ ἔτσι ὅτι ὁ σκοπὸς τους δὲν ἦταν ἡ εἰσπραξις τῶν λύτρων, ἀλλὰ ἡ ἀποτυχία του στὸ ματς.

Ὁ Ἔρκινς λοιπὸν συνελήφθη καὶ τὸ ἀθλητικὸ αὐτὸ σκάνδαλο προξένησε κατάπληξι στὴν Ἀμερικὴ κί' ἀναστάτωσε τοὺς κύκλους τῶν φιλάθλων.

Ἔτσι ὁ Ἔρκινς ἔμεινε ὡς ὁ χαρακτηριστικὸς τύπος τοῦ ἀπατεῶνος ἀθλητοῦ καὶ σήμερα ἀκόμη ὅταν οἱ δημοσιογράφοι θέλουν νὰ ποῦν γιὰ ἕνα ἀθλητὴ ὅτι δὲν εἶνε εὐθύς, τὸν λένε «Ἔρκινς»!

Σὲ τέτοιες τρέλλες καὶ σὲ τέτοια ἐγκλήματα ὀδηγεῖ ἡ παθολογικὴ μανία τοῦ ρεκόρ ποὺ βασιλεύει στὴν ἐποχὴ μας.

ΑΝΤΡΕ ΣΑΡΙΑΝΤΙΕ

ΕΝΑΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 20)

— Κύριοι, ὅτι ἀκούσθηκε μέσα σ' αὐτὸ τὸ ἐργαστήριον, θὰ μείνῃ κρυφὸ. Ἐγὼ κί' ὁ Πρίσλεϋ σὰς δίνουμε τὸν λόγον τῆς τιμῆς μας. Μὰ πρέπει νὰ σὰς ἐξηγήσω ὅτι ἀναγκάσθηκα νὰ καταφύγω σ' αὐτὸ τὸ τέχνασμα γιὰ ν' ἀνακαλύψω τὸν δολοφόνον τοῦ φίλου μου Χάμιλτων. Καθὼς βλέπετε, ἡ διαίσθησις μου δὲν μὲ γέλεσε. Κάτι μοῦ ἔλεγε πὼς ἕνας ἀπὸ εσὰς τοὺς τεσσέρες ἦταν ὁ δολοφόνος. Καὶ τώρα θέλω νὰ σὰς καθουχάσω καὶ νὰ σὰς ἐξηγήσω ὅτι ἡ κρυστάλλινος σφαῖρες ποὺ εσπασαν, δὲν εἶχαν μέσα Οὐρανίτη!...

Ὁ ραδιολόγος Σπένσερ τινάχθηκε ξαφνικὰ ὀρθίως καὶ ἐξέσπασε ἀπότομα σ' ἕνα σαρδόνειο γέλιο.

— Ναι!... φώναξε. Ἐγὼ σκότωσα τὸν Χάμιλτων... Καὶ τώρα δὲν ἔχω νὰ κάνω τίποτε ἄλλο παρὰ μονάχα αὐτό.

Κ' ἔδωσε μιὰ δυνατὴ κλωτσιὰ στὴν κρυστάλλινη φυλακὴ, ἔβασα στὴν ὅποιον εἶχε φοβῆσει τὸ κουνέλι.

— Θὰ πεθάνουμε ὅλοι μας ἀπὸ τὸν Οὐρανίτη! ξαναφώναξε.

Ὁ Τζαίμς Ρώσσελ, χαμογελῶντας, ἔσπευσε ἀμέσως νὰ καθουχάσῃ τοὺς ἄλλους φίλους του.

— Κί' αὐτὸ ἦταν μιὰ παγίδα... τοὺς ἐξήγησε. Τὸ κουνέλι δὲν φόβησε ἀπὸ τὸν Οὐρανίτη, γιατί ἀπλούστατα δὲν ὑπῆρχε Οὐρανίτης μέσα στὴν κρυστάλλινη φυλακὴ του. Θέλετε νὰ μάθετε πὼς φόβησε; Τοῦ εἶχα κάνει μιὰ ἔνεσι μ' ἕνα δραστηκὸ δηλητήριο!...

Ὁ ραδιολόγος Σπένσερ, μπροστὰ σ' αὐτὴν τὴν ἀποκάλυψιν, σωριάσθηκε λιπόθυμος στὸ πάτωμα. Ὅταν συνήλθε, εἶδε πὼς ἦταν κλειδωμένος μέσα στὸ κελλί μιᾶς φυλακῆς.

ΕΝΓΚΑΡ ΟΥΑΛΛΑΣ

ΔΙΠΛΟ ΠΑΙΓΝΙΔΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 22)

Οἱ ἔνορκοι μὲ ἐπίστεψαν. Κί' ὁ γκάγκστερ καταδικάσθηκε σὲ θάνατον.

— Κύριε, εἶπα τότε στὸν εἰσαγγελέα, θέλω νὰ παραστῶ στὴν ἐκτέλεσι τοῦ δολοφόνου τῆς γυναίκας μου... Ἐλπίζω ὅτι θὰ δώσετε αὐτὴν τὴν ἀδεια σ' ἕνα δυστυχισμένον σύζυγον ποὺ ἔχασε τόσο τραγικὰ τὴν σύντροφο τῆς ζωῆς του...

Μὰ, ὁμολογῶ τώρα ὅτι ὁ κυνισμὸς μου αὐτὸς δὲν εἶχε ὄριον. Καὶ τιμωρήθηκα σκληρὰ, ὅπως ἔπρεπε, νειρότερα ἀπὸ τὸν γκάγκστερ.

Ὁ Τζιμ Φόρστερ, ὅταν κάθησε πάνω στὴν ἠλεκτρικὴ καρέκλα μοῦ ἔρριξε μιὰ περιφρονητικὴ ματιὰ, γεμάτη ἀπὸ ἀδυσώπητη σκληρότητα, ποὺ μὲ χτύπησε κατὰστηθα σὰν μαχαίρι.

Κί' ἀπὸ τότε, ὁ ἐφιάλτης αὐτὸς μὲ βασανίζει διαρκῶς. Εἶμαι ἕνας προδότης! Ἐνας ἀνανδρὸς! Ἐνας δειλὸς! Δὲν ἔχω τὸ θάρρος ν' αὐτοκτονήσω καὶ μοῦ φαίνεται πὼς ἡ περιφρονητικὴ ματιὰ τοῦ Τζιμ Φόρστερ θὰ μὲ βασανίζει καὶ στὸν ἄλλον κόσμο!...

ΒΙΚΤΟΡ ΛΙΟΝΑ

Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΟΥΜΑΣ ΠΑΤΗΡ, ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 19)

τά νὰ τοὺς πληρώσῃ. Ἐννοεῖται, ὅτι ἐνῶ ὑπέγραφε τὰ γραμματία, ἤξερε ἐκ τῶν προτέρων ὅτι δὲν ἐπρόκειτο νὰ τὰ πληρώσῃ γιατί συνήθιζε νὰ λείη στοὺς φίλους του:

— Τὰ γραμματία αὐτὰ στοιχίζουν 35 λεπτὰ σὲ χαρτόσημο, ἐνῶ τὰ ὑπογράφο. Ἀπὸ τὴν στιγμή, ὅμως, ποὺ θὰ τὰ ὑπογράψω, χάνουν καὶ αὐτὴν τὴν ἀξία τῶν 35 λεπτῶν.

Ὅπως οὐδέποτε, ὑπῆρχαν ὀρισμένα χρέη — μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ οἱ καθυστερούμενοι μισθοὶ τῶν ἠθοποιῶν, — τὰ ὁποῖα ἔπρεπε ἀπαραιτήτως νὰ πληρωθοῦν. Ὁ Δουμάς εἶχε θέβαια τὸ κουράγιο ν' ἀφήσῃ ἀνεξόφλητους τοὺς λογαριασμοὺς τῶν διαφόρων προμηθευτῶν καὶ τοκογλύφων. Δὲν μπορούσε, ὅμως, δὲν τοῦ τὸ ἐπέτρεπε ἡ συνείδησις νὰ χρωστᾶ χρήματα σὲ ἠθοποιούς, σὲ ἀνθρώπους δηλαδὴ τοῦ δικοῦ του κόσμου. Καὶ, στὴν περίπτωσι αὐτὴν, ἀπέδειξε γιὰ μιὰ ἀκόμη φοράν τὴν μεγαλοψυχία του. Ἀπεφάσισε νὰ πουλήσῃ τὴν βίλλα του στὸν Μαρλύ, μὲ ὅλη τὴν πλουσία ἐπιπλωσί της, γιὰ νὰ ἐξοικονομήσῃ τὸ ποσὸν ποὺ χρειάζότανε γιὰ νὰ πληρώσῃ τοὺς ἠθοποιούς.

Ἡ βίλλα αὐτὴ τοῦ ἐστοίχισε διακόσιες περίπου χιλιάδες φράγκα! Ὁ Δουμάς κατάρθωσε νὰ εἰσπράξῃ ἀπὸ τὴν πώλησι τῆς 32.000 φράγκα. Καὶ ὅμως ἦταν πολὺ εὐχαριστημένος, ἐπειδὴ μὲ τὸ ποσὸν αὐτὸ μπόρεσε νὰ ἐξοφλήσῃ τοὺς πρώην συνεργάτας του.

Λίγες μέρες μετὰ τὴν ἐκποίησι αὐτὴν, ὁ Δουμάς ἐκάλεσεν ἕνα φίλον του νὰ φᾶνε μαζί στοὺς φτωχικὸν διαμέρισμα ποὺ εἶχε πιάσει σὲ μιὰ παρισινὴ πολυκατοικία. Γιὰ ἐπιδόρπια προσέφερε στὸν καλεσμένον του δυὸ μικρὰ καὶ μαραμένα δαμάσκηνα.

— Μπορεῖς νὰ φᾶς τὸ ἕνα ἀπὸ αὐτὰ — τοῦ εἶπε, χαμογελῶντας μελαγχολικὰ, — μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι τρῶς κάτι πολὺτιμο...

— Δὲν καταλαβαίνω τί ἐννοεῖς...

— Τὸ καθένα ἀπὸ τὰ δαμάσκηνα αὐτὰ στοιχίζει ἑκατὸ χιλιάδες φράγκα...

— ;...;

— Ναι, ναι, ἀγαπητέ μου! Ξέρω καλὰ τί σοῦ λέω... Τὰ δαμάσκηνα αὐτὰ εἶνε ὅ,τι μοῦ ἔμεινε ἀπὸ τὴν θεατρικὴ μου ἐπιχείρησι... Καὶ ἡ ἐπιχείρησις αὐτὴ ἐστοίχισε, ἀτομικῶς σὲ μένα, διακόσιες χιλιάδες φράγκα!...

Αὐτὸς ἦταν ὁ ἐπικήδειος τῆς οἰκτρᾶς ἀποτυχίας, ποὺ ἐγνώρισε ὁ Ἀλέξανδρος Δουμάς πατὴρ, ὡς θεατρικὸς ἐπιχειρηματίας...

Η ΔΥΝΑΤΗ ΣΥΓΚΙΝΗΣΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 33)

Μὰ τὴν ἴδια στιγμή ὅμως ἀνοίξε ἡ πόρτα καὶ φάνηκε ὁ Στόνερ. Ἡ Ἐλεν ἔπεσε μὲ μιὰ ἔκφρασι τρελλῆς χαρᾶς στὴν ἀγκαλιά του καὶ τὸν παρέσυρε στὸν διάδρομον.

Ὁ Στόνερ ὅμως θιάσθηκε νὰ γυρίσῃ στοὺς δωματίον ἔβαλε αὐτὸ τὸ ἡμέρο φεῖδι στὸ κουτί του κ' ὕστερα ἐπέστρεψε κοντὰ στὴν Ἐλεν καὶ τῆς ἐξήγησε ὅτι αὐτὸ τὸ φεῖδι ἦταν δῶρο ἑνὸς φίλου του ἀπὸ τὴν Ἰνδία. Φαίνεται δὲ ὅτι εἶχε ἀνοίξει τὸ κουτί του καὶ ἔκανε ἀδιάφορον τὸν περίπατό του.

— Κρίμα μόνον ποὺ μοῦ χάλασε τὰ σχέδια! παραπονέθηκε ὁ Στόνερ. Θὰ σοῦ χάριζα μιὰ πρώτης τάξεως συγκίνησι μὲ μιὰ πλαστὴ αὐτοκτονία μου.

Μὰ ἡ Ἐλεν εἰχθῆκε μὲ δάκρυα στὴν ἀγκαλιά του, φωνάζοντας:

— Αὐτὸ τὸ φεῖδι, ποὺ μ' ἔκανε τόσο πολὺ νὰ τρομάξω μοῦ χάρισε τὴν εἰσαγι, συγκίνησι ποὺ ζητοῦσα. Τώρα ξύπνησα πειὰ κ' ἔγινε πάλι μιὰ πραγματικὴ γυναίκα ποὺ διψάει γιὰ αἰσθηματικὸ ἔρωτα. Μεσα σ' αὐτὲς τὶς λίγες στιγμὲς τῆς ἀγωνίας μου, κατάλαβα πὼς μικρὴ εἶνε ἡ ζωὴ μας. Γι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ τὴ σκορπιζομε ἄδικα. Πρέπει νὰ τὴ χαροῦμε ὅσο μπορούμε πρὸς πολὺ.

Κ' ἔτσι ἡ Ἐλεν χήλτ ἔγινε κυρία Στόνερ κ' ἔπαψε νὰ πλήτη καὶ νὰ στενοχωριέται μὲ τὴν ἀπογοητεύσει τῆς ζωῆς της.

ΧΑΡΟΛΔ ΝΤΡΑΒΙΓΚ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 31)

τέλος, ἔγινε πειὰ δένδρον ὀλόκληρον, μεγάλο, μὲ φύλλα καὶ κλώνους στραμμένους θλιβερὰ πρὸς τὴ γῆ!

Τότε ἐπὶ τέλος ἀποφάσισε νὰ μιλήσῃ ὁ γηραλέος πειὰ χωρὶς τὸ Φίστοφτ. Ἐγίναν ἀνασκαφές, στὴ ρίζα τῆς πένθιμης ἰτηᾶς. Ἀνακαλύφθηκε ὁ σκελετὸς τοῦ φτωχοῦ αὐτόχειρος. Μεταφέρθηκε στὸ νεκροταφεῖον τοῦ χωριοῦ. Καὶ ἡ Ἰτέα, ἡ ὁποία ἀναπτύχθηκε ἀπὸ τὰ σπλάγχνα σχεδὸν τοῦ πτώματος, θεωρήθηκε δένδρον ἱερό, φράχθηκε μὲ κάγκελλα καὶ μπορεῖ ἀκόμα νὰ τὴν δὴ κανένας λίγο πρὸς ἔξω ἀπ' τὸ χωριό, ποὺ εἶνε πειὰ σήμερον μιὰ εὐπορη κί' ἀρκετὰ μεγάλῃ πολίχνη!